

СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ

Единъ брой 10 стотинки.

рѣшение на Македонския въпросъ.

Всичкото това ни силно стрѣска, особено сега, когато перспективитѣ на тоя въпросъ почнаха да се измѣняватъ успоредно съ новитѣ политически групировки въ Европа. На прѣвъ планъ българския гражданъ трѣба да отправи погледъ къмъ нашата войска: тя е ключътъ на всичкитѣ наши надежди, тя е силата, отъ която зависи добрия, или лошия изходъ на това политическо положение на България, създадено слѣдъ пропадането на Санъ-Стефанския договоръ.

За българската войска се е писало много, твърдѣ много, и вънъ отъ България и вътрѣ; но рѣдко писаното за нея е било обективно. Партизанскитѣ страсти у насъ сж наложили своя печатъ и въ туй отношение. Кога повърхностенъ, кога партизански сподвижникъ нашия печатъ рѣдко се е вглеждалъ въ редоветѣ на нашата войска съ намѣрение да принесе една заслуга на свойто отечество. Това обстоятелство, покрай свойто погубно влияние, насочвано къмъ духа на отрицанието, е било като една косвена причина за много грѣшки въ войската, грѣшки създавани благодарение именно на нашата обществена безконтролност. А споредъ насъ тази българска войска, която ежегодно поглъща десетки милиони лева, трѣба да бѣде много добръ прослѣдвана отъ насъ въ всѣка една частъ на своя воененъ развой.

Но ето ни сега прѣдъ единъ важенъ въпросъ, когато ний сериозно се замисляме върху традиционнитѣ задачи на нашата войска. Какво е нейното развитие напоследъкъ, какво е нейното качество особено сега, слѣдъ толкова милиони, които тя поглъща и слѣдъ толкова добри отзиви, съ които съ посрѣщната тя вътрѣ и вънка отъ България? За да отговоримъ на тоя въпросъ ний трѣба да прослѣдимъ обучението на войницитѣ въ свръзка съ измѣненіето реда за събиране ежегоднитѣ набори. Както е извѣстно напоследъкъ Военото Министерство се стреми да създаде армия, която въ врѣме на една война да брой въ редоветѣ си хора не по-стари отъ 30—33 год., значи хора, които да сж въ пълната смисълъ на думата годни за бойни войници. За да се постигне това нѣщо трѣба да се прѣкаратъ прѣзъ казармитѣ ежегодно по-вече младежи, като се увеличатъ числата на войницитѣ отъ ежегоднитѣ набори, а се намали числото на самитѣ набори. Съ намалението числото на наборитѣ въ войската, стари хора не се достигатъ, защото ако напримѣръ Военото Министерство постигне цѣлта, да държи готова бойна дѣйствуваща армия, която се състои отъ 12 набора, ще излѣзне, че единъ войникъ изъ първия отъ тия набори, които е отслужилъ воената си повинностъ на 20 годишна възраст, до стоенето му въ дѣйствующата армия нѣма да бѣде по-старъ отъ 32 год., сир. 20 години плюсъ 12 години.

Всичко това е много добръ замислено и още по-добръ изпълнимо, защото младежитѣ въ България, подлежащи ежегодно на военна повинностъ сж достатъчно много, но дали за смѣтка на това добро не страда обучението въ казармата? Извѣстно е, че отъ нѣколко години насамъ бѣ създадена и кадровата служба, сир.

службата на ония младежи, които се ползватъ съ облекчение на военната тежоба. Обучението на кадровитѣ войници, които въ сжщностъ служатъ само 6 мѣсеца, се застига съ онова на войницитѣ, които служатъ 2 години (говоримъ за пѣхотата). При такъвъ редъ на работата прѣзъ врѣме на всѣко лѣто въ казармата на всѣки полкъ се събиратъ срѣдно 1800 души. Прѣсмѣтаната на всѣка рота се падатъ по 225 души. Но възможно ли е обучението на тая маса, когато въ всѣка рота, освѣнъ 1—2 офицери има само единъ фелдфебелъ и трима-четирима подъ-офицери? За фелдфебела не може да става и дума за обучение: нему е повѣрена ротната канцелария и домацинската частъ на ротата. Цѣлото обучение на тия 225 души войници остава на 3—4 подъ-офицери. Наполосѣдъкъ Княжевската школа разпраща по полковетѣ и офицерски кандидати, но тѣхното присѣствие въ ротата не може да се счита за облекчение на другитѣ учители, защото тѣ обикновено гледатъ на службата прѣзъ прѣсти и гледатъ само да се мине дена. Въ такъвъ случай питае ние на какво могатъ да се обучатъ 225 войника отъ единъ ротенъ командиръ и 3—4 подъ-офицери за едно врѣме отъ 4 мѣсеца. Прѣзъ такъво кратко врѣме взводния командиръ нито може да научи имената на войницитѣ, нито да се запознае съ тѣхнитѣ характери, за да може да дѣйствува горѣ долу педагогически. Прѣзъ такъво едно врѣме за взводнитѣ учения остава само 10—15 дена, за ротнитѣ 5—6 и за дружиннитѣ 1—2 дена. Не само, че ученіето е много слабо, но при наличността на толкова малко учители войника не може дажъ узнае какво нѣщо е това войнишка дисциплина. Ротното помѣщение, тѣсно за такъво множество хора, гъмжи отъ шумъ и никакъвъ порядъкъ, ни какво страхопочитание. Отъ всичко това всѣки може да заключи като, какво може да научи единъ войникъ, които стои въ казармата 4 мѣсеца. Можемъ смѣло да кажемъ, че тая тѣлна отъ хора, която влиза въ казармата, си излиза пакъ тѣлна.

Но нека вземемъ за примѣръ една бойна стрѣлаба, която се извършва отъ войницитѣ при послѣднитѣ дни на тѣхната служба. Потегля цѣла една дружина, или полкъ къмъ назначеното мѣстосражение и още по-пѣтя взема подобающия боевъ редъ. Слѣдъ надлѣжнитѣ строеви измѣненія, споредъ приближението до противника, дружината се прѣсѣща въ верига и вече настѣпва по позиции. Ако вий гледате отдалечъ настѣпването на веригата бихте останали доволни отъ изпълнението на задачата, но въ сжщностъ знаете ли колко началници, колко учители си дератъ гърлата, за да оправятъ порядъка, знаете ли колко подъ-офицери тичатъ прави за да показватъ на войницитѣ мѣстата, по които трѣба да минаватъ, начина на минаването, залѣгането и пр. Съ други думи знаете ли съ какви усилия въ мирно врѣме даже се поддържа единъ порядъкъ отъ войници, които сж въ края на своята служба, сир. когато се прѣдполага, че тѣ сж вече истински войници? Какво остава да кажемъ тогава за въ военно врѣме, когато отсрѣща противника ще бѣва съ гранати и куршуми, когато войника,

който е излѣзълъ отъ казармата прѣди 5—6—10 години, е забравилъ всичко отъ своето 4 мѣсечно обучение? Нѣма ли нѣкогашнитѣ слабо обучени войници да прѣдставляватъ сега една истинска тѣлна, която ще изложи отечеството на опасностъ?

ОТЗИВИ

Злоупотрѣбления. Безсилието на общината да контролира дѣлата на прѣдприемачитѣ, които сж откупили нѣкой общински приходи, е дало за резултатъ цѣлъ редъ злоупотрѣбления отъ тия закупувачи на смѣтка на варненскитѣ жители. Независимо отъ негодуванията на много бакали, магазинери, търговци и пр. въ редакцията ни нѣколко пѣти вече идатъ граждани на оплакване отъ откупника на мѣрkitѣ и теглиkitѣ, Милю Петровъ. Той е образувалъ около себе си цѣлъ кръгъ отъ нахалници, които отиватъ да искатъ за удране печати най-безбожни цѣни, като за по-голямъ тежестъ нѣкои отъ тѣхъ сж се прѣдставлявали за общински агенти. Ако нѣкой се е съпротивилъ насрѣща имъ тѣ сж удряли на пазарлъкъ, до като заставятъ притежателя на мѣрkitѣ, или теглиkitѣ да плати една цѣна все пакъ по-висока отъ опрѣделената.

Точно такъво злоупотрѣбление се върши и съ събиране такситѣ отъ смѣтѣта. Откупника е събиралъ за къщи подъ единъ покривъ такса и отъ стѣпаина на къщата и отъ квартирантитѣ, въпрѣки изричността на поемнитѣ условия. Сжщитѣ такси сж били събирани много пѣти въ по-голямъ размѣръ.

Тия явни злоупотрѣбления сж възмутили мнозина търговци отъ пиятата, възмущаватъ се и бѣднитѣ граждани но всичко за пара, до като общинското управление дрѣме и нехайствува.

Освѣтлението на града. Банално е да се пише вече за освѣтлението въ гр. Варна, но нима ний имаме освѣтление, нима имаме общински власти, които слѣдятъ това? Напразно гражданитѣ си блѣска въ главитѣ нощно врѣме о стѣлбоветѣ, върху които стоятъ незапалени, или полузапалени фенери, напразно тѣ потъватъ въ тъмнината въ локвитѣ на варненскитѣ улици — никой не иска да знае. Общинското управление знае само да произведе търги, то сключва контрактъ съ прѣдприемача и по-нататъкъ вече не отива. Дали тоя контрактъ се съблюдава, дали прѣдприемача се придържа о поемнитѣ условия — за всичко това не става нито въпросъ. Но я излѣзте нощно врѣме, особено тая година и вижте какво прѣдставлява гр. Варна въ крайнитѣ си квартали. Фенеритѣ кога запалени, кога не, пѣкъ и свѣтлината на тия, които сж запалени се поддържа отъ едно мъничко фитилче. Сѣкашъ тамъ нѣма фенеръ, ами нѣкое кандилце.

Ний подканваме общинското управление да отвори очитѣ си за тая тѣй надлежна нужда. Нека надзора върху освѣтлението се не повѣрива на хора, които могатъ да ставатъ ортади съ прѣдприемача. А ако послѣдния по прѣстане да експлоатира по такъвъ начинъ интереситѣ на града, има ли смѣтние, че общинското управление трѣба да му отнеме прѣдприятието?

Дневни новини

Демократически банкетъ въ Варна.

Макаръ и на бързо нагласенъ — за нѣколко само часа, този банкетъ ще се помни за дълги врѣмена по своята импозантностъ. Двѣстѣ души варненци — демократи, изпълнени съ отрада и взаимностъ, посрѣщнаха съ възторженно „ура“ и бурни ржкоплѣскания министритѣ въ павилиона на „Приморската градина“ и ги окръжиха на трапезата безъ никаква натегнатостъ, безъ никакви церемонии — съ задушевностъ, какъвато тѣмко подобава на демократи. Първепцитѣ на България сѣдѣтъ редомъ съ скромнитѣ еснафлии и разговарятъ съ тѣхъ като равенъ съ равния, еднакво заинтересувани за сждбинитѣ на Отееството! Тука нѣмаше нито гордостъ нито работливостъ, тукъ се не видѣше ни надменностъ ни лакейство, тукъ не личеше прѣсторство и натегнатостъ, тукъ владѣеше пълна искреностъ и радущие, господари бѣха тука на дѣйствителна свобода, истинско братство, сжщинско равенство! И всичко това се съпровождаше отъ мелодичнитѣ звуци на народния кавалъ, заглушаванъ отъ врѣме на врѣме отъ прибой на морскитѣ вълни и отъ възхита на събранитѣ.

Задушевността изблизна въ рѣчи и наздравници. Говориха министритѣ: Малиновъ, Такевъ и Мушановъ и нашитѣ съграждани: Кжневъ, Мирски и Дяковичъ, често прѣкъсвани съ удобрения и дружни ржкоплѣскания. Слѣдъ първата наздравница, прѣдложена отъ Кжневъ за Тѣхни Царски Височества — сжщинскитѣ виновници на събранието, прѣдложената съ Френетическо „ура“, Мирски, като припомни, че споредъ единъ градски паметникъ прѣди 1777 години е владѣлъ римскитѣ императоръ Антоний Благочестивий, въ врѣме на когото градътъ Варна билъ снабденъ съ вода, отбѣлѣза, че дѣлата на българския князь свидѣлствуватъ, че той слѣдва по стѣпкитѣ на владѣтели отъ рода на Антоний Благочестивий. Акта на българския князь, каза той, съ който възложи на демократическата партия управлението на държавата, е актъ на политическа мадростъ и патриотизъмъ и убѣденъ съмъ, че той ще бѣде подкрѣпенъ отъ по-големата частъ български избиратели, като пожелавамъ, споредъ датата на поменикия паметникъ, 177 поддржатели на демократическото правителство въ бѣдещия парламентъ. Пия за здравieto на нашитѣ гости!

Стана пакъ Кжневъ и прѣдложитостъ за Министритѣ, като отправи къмъ тѣхъ, въ края на рѣчѣта си слѣднитѣ думи:

„Къмъ васъ гледа цѣлиятъ български народъ и на васъ той възлага всички свои надежди. Да работимъ за Отееството е девизътъ на демократическата партия. Слѣдвайте, г-да Министри, пѣтятъ си и отечеството ще ви възнагради!“

Исправи се Министръ-Прѣдсѣдателя г. Малиновъ, да поблагодари за наздравницата отъ името на правителството. Неговото ставане бѣ посрѣщнато съ гръмовито „ура“ и бурни ржкоплѣскания. Малиновъ говори съ ясностъ и убѣдителностъ; неговата рѣчъ, изпълнена съ непо-

дражаема оригиналностъ, ви плъни вечъ отъ самото зачало и всъка негова дума, скръпена съ искреностъ и правдивостъ, съ връзва въ душата ви и остава неизгладими слъди въ паметта ви и вне веднага чувствувате какъ му отдавате всичката ваща почитъ и уважение.

Едва ли не всъка дума на Министра Малиновъ бѣ посръщната съ гръмки одобрения, Той бѣ прѣкъсванъ многократно съ дружни ржкоплекания и „ура“.

„Короната, завърши той, се вслуша въ общественото мнѣние и повѣри управлението на правителство изъ вашитѣ редове. Ние имаме довѣрието на Държавния Глава. Намъ е нужно и довѣрието на българския народъ чръзъ изборенъ вотъ. Намъ прѣдстои съ примеръ да покажемъ, че прѣдлогътъ въ нашия общественъ животъ бѣ: отъ беззаконие и развала да минемъ подъ знамето на закона и морала въ управлението. Съ знамето на правда и законностъ ще тръгнемъ ние между народа и ще докажемъ на нашитѣ противници гдѣ е моралната мощъ, на чия страна е довѣрието народно. Не се съмнявамъ, че ще се съберемъ пакъ на приятелска трапеза съ нови побѣди и съ нови народополезни начинания. Да живѣе България, да живѣе българскиятъ народъ, да живѣятъ варненскитѣ демократи!“

Послѣдваха подиръ това наздравии лично за г-нъ Малиновъ, като шефъ на демократическата партия — водителъ и политически Генералъ, както се изрази г. Къневъ; за г-нъ Генералъ Николаевъ — Героятъ на Шипка и Шейново, който всъкога е служилъ съ самоотверженостъ на Отечеството, виновникъ на Съединената личностъ, що краси съ името си страницитѣ на нашата история; за г. Генералъ Паприковъ, който доброволно напуца почести и високия си офицерски сънъ, що съ достоинство си е заслужилъ, за да иде между народа да проповѣдва правда и законностъ и да служи на идеалитѣ на българската демокрация.

Вдигна се г-нъ Министръ Мушановъ — „ура“! да живѣе г. Мушановъ! Съ такъвъ възгласъ и съ бурни ржкоплекания посръщна събраниято давниятъ любимецъ на варненската интелигенция. Прѣди години г. Мушановъ бѣше прокуроръ въ нашия градъ и като такъвъ, съ своята честностъ, правдивостъ и характеръ той заслужи симпатиитѣ на всички добросъвестни граждани, безъ разлика на партии.

„Нашитѣ противници каза, между друго, г. Мушановъ, — се плашатъ отъ нашето минало и затова го тѣ отричатъ, а нашето минало е — народното негодувание противъ тѣхнитѣ позорни дѣла. Българската демокрация числи въ своя активъ дѣйността на личности, като П. Каравеловъ и стария Славейковъ. И ако споменътъ за тия самоотвержени ратници за народната свобода витае още между българската демокрация, то сегашниятъ министерски кабинетъ е побѣдителъ въ днешния политически моментъ“.

Изправи се и Министръ Такевъ. Бура отъ възторгъ и ржкоплекания нѣколко минути не го оставиха да заговори. И когато възторгътъ се поутоложи, той почна и произнесе рѣчь, която направи дълбоко впе-

чатление на събранието. Рѣчта на г. Такевъ, подкрѣпена съ данни изъ миналитѣ политически режими, наджана съ готовностъ безкористно и самоотвержено да се служи на Отечеството, засилена съ твърда вѣра въ побѣда на свободата, братството и равенството — въ побѣда на българската демокрация — тѣзи рѣчь като пламенна струя обфана цѣлото същество на събранитѣ и ги увлече въ най-затѣнениитѣ кѣтове на хубавата наша родина, за да види всѣки ранитѣ на България, тжгитѣ на българския народъ и когато дойде день за довѣрие народно, да може всѣки гражданинъ съ пълно съзнание на своя дългъ и съ вѣщо познание на нуждитѣ народни, свободенъ отъ всѣкакви прѣдрасъждѣния и егоизмъ да каже открито и велегласно кому той повѣрва съдбинитѣ на Отечеството.

„Да, — завърши г. Такевъ — когато планината не може да дойде при насъ, ние сами ще отидемъ при нея! Ние дойдохме при васъ, ние ще отидемъ при народа, за да го помолимъ да ни даде и неговото довѣрие и тогава, заедно съ довѣрието на Короната, що имаме, ние ще ратуваме за тържеството на свободата, за тържеството на благосъстоянието народно, за правда и законностъ въ страната!“

Съ тѣзи пламенна рѣчь събраниято къмъ полунощъ се завърши и г. г. Министритѣ отминаха, сърдечно и съ небивалъ ентусиазмъ изпратени отъ всички до вратитѣ на градината.

Бурнитѣ, френетически „ура“ на изпращачитѣ се сливаха съ шума на морскитѣ вълни, за да възвѣстятъ побѣдата на свободата — тържеството на българската демокрация.

Министерската декларация. Отъ положителенъ источникъ се научаваме, че декларацията на министър-прѣдсѣдателя г. Малиновъ ще бѣде прочетена въ Варна. Вѣрва се, че това ще бѣде едно рѣдко събитие за варненци, защото ще бѣде придружено съ извѣстни тържествености. Цѣлия министерски съставъ ще придружи Малинова. По тоя случай варненскитѣ демократи прѣдполагатъ да дадатъ единъ рѣдкъ банкетъ на министритѣ.

Ревизия въ воен. министерство. Най-послѣ дойде реда и на военното министерство. Наредено е да се изпратятъ отъ финансовото министерство двама инспектори, които да ревизиратъ дѣлата на бившия воененъ министръ генералъ Савовъ, като се обърне най-главно внимание върху голѣмитѣ доставки за армията и фаворизацията въ министерството. И двѣтѣ тия точки сж много важни. Дѣятелността на Савова бѣ повече алармаджийска, но ний твърдѣ много се съмняваме, че задъ неговитѣ аларми имаше съмнителни работи. Фаворизацията отъ военното министерство е едно зло, като внася най-голѣмъ духъ и развала въ войската и желателно е виновницитѣ да бждатъ наказани като деморализатори на войската.

Министерството съ тая ревизия върши единъ свѣщенъ дългъ къмъ отечеството, една заслуга къмъ нашата армия. Но за добрия авторитетъ на послѣдната ще бѣде ако при тая ревизия по-вече се работи, отколкото да се дига шумъ.

Народняшка тантина. На 9 т. м. бѣ свикано събрание отъ мѣстното бюро на Народната партия въ салона „Прошекъ“. На това събрание, прѣдъ което имаше да се изслуша отчета на делегатитѣ въ послѣдния народняшки конгресъ, се стекоха, както всъкога, и други варненски граждани, неприналежащи на Народната партия. Но какво бѣ очудването на тия граждани, когато прѣдсѣдателствующия събранието, прѣди да го открие, покани да напуснатъ залата всички ония, които не сж членове, или съмишленици на тѣхната партия! Веднага слѣдъ тая покана настѣпи шумъ и едно число граждани напуснаха събранието, силно обидени отъ тоя родъ госто-приемство.

Може би юридически народняцитѣ бѣха прави, понеже въ афишитѣ имъ бѣ оповѣстено, че се канятъ на събрание членовѣтѣ и съмишленицитѣ на партията, обаче не е тоя начина, съ който трѣбва да си служи една партия, за да върви къмъ успѣхъ и сигурно бждеще, не е тая тактиката, която трѣба да има тя, когато иска да увѣрва българскитѣ граждани въ чистотата на своитѣ намѣрения. Това по-скоро отблъсква, отколкото притегля, и така, господа народняци, партизани се не вербуватъ. Българскитѣ граждани искатъ да чуятъ вашето интимно слово, тѣ искатъ да ви видятъ именно тогава, когато вие давате отчетъ между своитѣ съпартизани. Дайте имъ възможностъ да изучатъ отблизо вашитѣ програмни дѣйствия и намѣрения, да се увѣрятъ въ тоя либерализмъ, който вие вече изповѣдвате, дайте възможностъ да ви изучатъ, за да ви подкрѣпятъ, ако вий сте народополезни ратници, а недѣйте се кри отъ погледитѣ на другитѣ и отъ лжчитѣ на свѣтлината. Ний познаваме всички партии и тѣхнитѣ клонове въ Варна, но всичкитѣ сж давали широкъ достѣпъ даже при своитѣ най-интимни събрания въ града. Въ такъвъ случай постѣпката на народняцитѣ въ Варна не показва ли нагледно, че тѣ сж хора, които искатъ да работятъ винаги задъ кулиситѣ и че тѣй ласкаво изявявания напоследъкъ отъ тѣхъ либерализмъ е само една маска, задъ която се крие вълчия образъ на закоравѣлата консерва-торщина, задъ която съ една рѣчь се крие не партия, а котерия?

Щедри благодѣтели. Упорито се мълви изъ града, че извѣстнитѣ варненски благодѣтели Велчѣ х. Пѣйчевъ, Стефанъ х. Пѣйчевъ и Бончо Павловъ щѣли да пожертвуватъ отъ собственитѣ си сръдства, първиятъ 25000 лв. за направата на едно основно училище въ града, вториятъ 20000 лв. за помощъ на Варненската общинска библиотека и третиятъ 30000 лв. за направата два отъ проектиранитѣ 20 паметници въ приморската градина.

Получи се въ редакцията ни едно дълго опровержение отъ тукашната Инспекция, по поводъ помѣстената статия въ брой 9 на вѣстника ни ще го помѣстимъ въ единъ отъ идущитѣ броеве.

20 тѣ паметници. Дружеството за въздигане 20-тѣ паметницъ въ варненската приморска градина е вече пратило своя уставъ на утвърждение. Учимъ се, че прѣзъ врѣме на прѣбиването тукъ на министритѣ

отъ страна на дружеството е било искано мнѣнието на министра на Просвѣщението г. Мѣшановъ. Той е похвалилъ блѣскавата идея и е обѣщавъ всячески да спомогне морално и материално за успѣха на това дѣло.

Театръ. На 16 мартъ тукашнитѣ работн. организации ще прѣдставятъ прочутата драма „ТѢКАЧИТѢ“ отъ Гефхордъ Хаутманъ въ 5 дѣйствия. Драмата прѣдставлява сѣдни изъ живота на немскитѣ работници, които протестираатъ противъ своитѣ експлоататори. Сюжета на драмата е взетъ изъ оная сръда, въ която мизерията испъква въ всичката си грозотия. Отъ голѣмъ интересъ е за Варненци да посѣтятъ това прѣдставление.

Годишно събрание. Варненското археологическо дружество днесъ ще държи годишното си събрание, на което сж поканени всичкитѣ негови членове. Дневниятъ редъ на събраниято ще бѣде:

- 1) Отчетъ.
- 2) Избори.
- 3) Прѣдложения и
- 4) Посѣщения музеи.

Членовѣтѣ ще получатъ двѣ книжки, издания на Варненското Археологическо Дружество.

Княгинята изъ града. Прѣди нѣколко дена Княгиня Елеонора излѣзна изъ града за да посѣти нѣкои благотворителни домове. Тя, като пѣкогашни милосердна сестра, най-първо посѣти д-во „Майка“, посѣти лѣчебницата на Д-ръ Фарашевъ и Маринската болница. Публиката навсѣкдѣ се трупаше да види новата българска княгиня.

Простото ѣ държане прави всѣкдѣ добро впечатление.

ДО ПИСКИ До Господина Министръ Президентта

въ ст. София.

Копие в. „Прѣпорецъ“ и в. „Свободенъ Гласъ“.

Днесъ на 8 мартъ 1908, жителитѣ изъ с. Гевреклеръ, Русларска община, варненска околия, сбрали въ училищното помѣщение, слѣдъ като порицахме хищническата мракобѣсна политика на стамболовската котерия, сбирщина отъ хора съ вълчи апетити, слѣдъ като изразихме възмущението и незадоволството си отъ грабителствата, прахосничеството, реакционнитѣ закони и бруталноститѣ на (хората) великитѣ народорадѣтели отъ „неизбѣжната фаза“, които съ единъ само мгновоуенъ замахъ закриха единствениятъ храмъ на свѣтлината, като принесоха жертва интелегентната младежъ и я пропѣдиха по чуждостранитѣ университети, защото тя се противопостави на свирчовскитѣ мѣроприятия и неправди; слѣдъ като порицахме дѣйствията и дѣлата на привърженицитѣ на закона, които посегнаха на свободитѣ и правата на гражданитѣ, влѣха значителна смъртоносна доза въ народното образование съ набързо изкованиятъ имъ и необмисленъ училищенъ законъ; измѣчиха най-жестокосърдечно и безмилостно учителството, което винаги бди надъ народнитѣ интереси като стражъ и взема активно участие въ борбата за разрѣшаването културнитѣ му задачи,

следъ като подхвърляме на вѣчно проклѣтие крѣпит. на назадничавост. и тиранията, единодушно приехме:

1) въ прѣдстоящитѣ избори да държимъ такова поведение, щото да благоприятствува на демократическата партия, та да може съ поемането на законодателството да осъществи програмнитѣ си прѣдначертания и постигне стрѣмлението си „народа да бѣде върховенъ господарь въ страната“ и да се радва на истински конституционенъ парламентъ;

2) високо и чистосърдечно заявяваме, че ще гласуваме за демократическата партия; която ще ни облагодѣтелствува съ закони за създаването почва за по-сносенъ и по-цвѣтущъ економически животъ;

3) апелираме къмъ патриотическитѣ чувства на съзнателниятъ български земеделѣчески народъ да подкрѣпи демократическата партия, която отъ своя страна ще вземе при сърце интереситѣ на всички обществени слоеве, а особито ще подобри хала на пропадналото и не-модерно земеделѣие въ тѣзи многострадална страна, ще даде пълна свобода на сдружавания посредствомъ, които народа ще се стрѣсне и самостоятелъ и ще почне да се интересува отъ политическия ни животъ.

Приемете, г-не Министре, възторжениятъ и сърдеченъ нашъ привѣтъ! Следъ неотдавнашниятъ зловѣщъ ураганъ, вилнѣющъ най-злокобно и безпрѣпятствено, подъ небосклона на княжеството, причинило редъ неприятности и поврѣди — появяватъ се на хоризонта подобно на първиятъ пролѣтенъ лъчезаренъ слънчевъ лъчъ, който ще донесе голѣма и неизречима радостъ, новъ политически животъ и ще съживи всичкитѣ потиснати и тъмни маси.

Слѣдватъ 100 (сто) подписи.

До Господ. Ред. на в. „Св. Гласъ“.

Круни злоупотр. въ Сѣд. П-во въ гр. Варна.

Копие: „Вечерна Пошта“ Наумова, „Вечерна Пошта Шангова“, „Дневникъ“ въ София и в-къ „Свободенъ Гласъ“ въ Варна.

Господинъ Редакторе,

Въ редактируемия отъ васъ в-къ „Вечерна Пошта“, брой 2348 отъ 11 мартъ т. г. подъ горния надсловъ е публикувана една дописка съ крайно компрометирующе съдържание за честта и достоинството ми.

Съжелявамъ крайно, че, безъ всѣка провѣрка, вие сте дали гласностъ на подлоститѣ и клѣветитѣ на пѣкои долно качествени личности. Дѣла да ви заявя и увѣря по единъ най-категориченъ начинъ, че въ вѣпросната дописка *всичко е лъжа*. Менъ ми сж правени редовни ревизии и нищо компрометирующе не е разкрито. Нека и сега се направи ревизия — бждете увѣрени, че резултатата ще бѣде сжщия.

Що се касае до инсинуацията, че съмъ билъ отъ чужда народност (арпаутинъ) считамъ за-излишно да говоря. Моята безпорочна 30 годишна служба, като български поданикъ и гражданинъ, говорятъ твърдѣ краснорѣчиво за чувствата ми къмъ туй скѣпо отечество, което азъ обичамъ като всѣки българинъ, ако ли и не повече отъ клѣветницитѣ. За сега се задоволявамъ съ този краткъ отговоръ, като се надявамъ, г-нъ редакторе, че вий ще му дадете гласностъ.

г. Варна, 14 мартъ 1908 г.

Съ отлѣчно почитание:
Андрѣя Петровъ Беровичъ.

БЪЛГАРСКО ТЪРГОВСКО ПАРАХОДНО ДРУЖЕСТВО

БАЛАНСЪ

сключенъ на 31 декември 1907 год.

АКТИВЪ

	лева	ст.
Каса	7952	20
Материали въ депо	30359	27
Дружествени параходи	1451200	—
Дружествени имущества — разни мобили	10230	50
Българско правителство	123851	06
Частни лица и учреждения — дебитори	86551	38
Българска Народна Банка	1981	30
Агенции	44540	53
Депозирани гаранции	40800	—
Разходи за смѣтки на 1908 г.	22355	60
	1819821	84

ПАСИВЪ

	лева	ст.
Основенъ капиталъ	1468800	—
Запас. капиталъ на 31.XII.06 157351.68		
отъ печалбитѣ 1907 2509.57	159861	25
Фондъ срѣщу съмнителни длѣжници	25602	68
Частни лица и учреждения — кредитори	73584	55
Купони за 1904, 1905 и 1906 12652. —		
за 1907 г. дивидентъ 18403.47	31055	47
Рамбурси	5289	41
Висящи приходи	13027	80
Депозанти	40800	—
Тавтиеми	1100	68
	1819821	84

ЗАГУБИ и ПЕЧАЛБИ

—НА 31 ДЕКЕМВРИ 1907 ГОДИНА—

№ по редъ	Наименование на партидитѣ	СУМА		№ по редъ	Наименование на партидитѣ	СУМА	
		лева	ст.			лева	ст.
1	Осигуряване на параходитѣ	77979	70	1	Навло отъ стока, пѣтници и др.	1162262	57
2	Заплата, храна и др. на екипажа	201987	43				
3	Сдържане на Дирекцията	27805	90				
4	„ „ Агенцията	46733	35				
5	Възнаграждение на управ. и провѣр. съвѣти	2960	—				
6	Фарови, портови, карант. права и пилотажъ	155583	11				
7	Поправки и разни материали за параходитѣ	106921	55				
8	Камени въглища	333257	80				
9	Допълнителни работници	43215	98				
10	Куртажъ и комисиона	11913	43				
11	Порто, депеши и гербъ	10140	25				
12	Командировки	3323	10				
13	Патентъ, канцеларски, обон., публ. и др.	11366	95				
14	Разни	4532	55				
15	Амортизация на параходитѣ	94800	—				
16	„ „ мебелитѣ	3800	—				
17	Лихви	3927	75				
18	Печалба зл. лв. 2213.72, отъ които:						
	Дивидентъ за раздаване лева 18403.47						
	Запасенъ капиталъ „ 2509.57						
	2% тантиеми управ. съвѣтъ „ 440.27						
	1% „ директора „ 220.14						
	2% „ служащитѣ „ 440.27	22013	72				
		1162262	57			1162262	57

Счетоводителъ: Ст. А. Рѣдковъ.

Директоръ: Х. Пайкурунчъ.

ДОКЛАДЪ

Отъ Провѣрителния съвѣтъ на Българското Търговско Параходно Дружество до общото Годишно Редовно Акционерно Събрание прѣзъ 1908 година.

ГОСПОДА АКЦИОНЕРИ,

Съгласно чл. 35 отъ Устава на Дружеството и чл. 202 отъ Търговския законъ, имаме честь да Ви явимъ, че отъ провѣрките, които сме направили прѣзъ годината сме намѣрили, че всички операции сж съгласни съ устава и рѣшенията на управителния съвѣтъ и сж водени точно и записани вѣрно по книгитѣ, отъ които сж извлѣчени горѣизложенитѣ „балансъ“ и смѣтката за „печалбитѣ и загубитѣ“.

Отъ „баланса“ и смѣтката за „печалбитѣ и загубитѣ“ ще видите, че има чиста печалба зл. лв. 22013.72, отъ които споредъ чл. 42 отъ дружествения уставъ се разпрѣдѣлятъ: 5% за тантиеми на управителния съвѣтъ, дир.ктора и служащитѣ = лв. зл. 1100.68, отъ останалитѣ 95% сж отдѣлени за запасенъ капиталъ 12% = лв. зл. 2509.57 и остатъка лв. зл. 18403.47 се отдѣлятъ за дивидентъ, отъ които, молимъ, да се раздаде по 1 1/4% или зл. лв. 5 на акция отъ зл. лв. 400, а недѣлимата частъ, която остава = зл. лв. 43.47 да мине къмъ запасния капиталъ.

Прочее, молимъ, да одобрите прѣдставляемия Ви се „балансъ“, а така сжщо и смѣтката за „печалбитѣ и загубитѣ“, склучени на 31 декември 1907 год. и да освободите отъ отговорностъ управителния съвѣтъ за дѣйността му прѣзъ изтеклата 1907 год.

гр. Варна, 14 Мартъ 1908 г.

Провѣрителенъ Съвѣтъ:

Ст. Пиронковъ.
Петко Баяевъ.
С. Димитровъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Съобщавамъ на г. г. клиентитѣ си и на всички други, че вече

ПЛЕТАЧНАТА МИ ФАБРИКА „ТИМОФЕЕВЪ“

е прѣмѣстена въ сжщата улица „Панагюрска“ срѣщу сиротопиталището, кадето ще намѣрите модерни сезонни

—чорапи, фанели, трика, гащи и пр.—

Съ почитание: **А. ИВ. НИКОЛОВА.**

Продава се, или дава се

подъ наемъ една нива въ землището на с. Голѣма-Франга, мѣстността „Манита“, отъ 22 декара.

За споразумение при Стефанъ

Ив. Пляковъ въ кантората на г-да

Ст. К. Гешевъ и С-ие—Варна.

Варна, Печатница на Д. Тодоровъ и С-ие.